

INFORME

2010-2025: TRES LUSTRES DE PÈRDUA DE PODER ADQUISITIU AL SECTOR PÚBLIC

**Federació Estatal de Treballadores de les
Administracions Públiques (FETAP-CGT)**

fetap@fetap-cgt.org

ÍNDEX

L'INCREMENT DE LA BRETXA SALARIAL PER L'ABSÈNCIA DE PROGRESSIVITAT EN ELS ACORDS.....	2
DESATENCIÓ DE LA PÈRDUA DE PODER ADQUISITIU ACUMULADA.....	2
➤ IPC.....	3
➤ INCREMENT SALARIAL.....	3
LA PROXIMITAT DE LA SUPERACIÓ DEL SMI A LES ESCALES SALARIALS MÉS BAIXES I NOMBROSES EN FUNCIÓ PÚBLICA.....	4
SOBRE EL RECENT ACORD SIGNAT I LA PREVISIÓ DE L'IPC.....	5
BUSQUEM ALS RESPONSABLES, QUI SIGNA ELS ACORDS I QUIN ÉS EL SEU FINANÇAMENT?.....	7
➤ ELS GOVERNS.....	7
➤ ELS “SINDICATS”.....	8
REFERÈNCIES I BIBLIOGRAFIA:.....	10

FETAP-CGT DENÚNCIA LA CONTÍNUA PÈRDUA DE PODER ADQUISITIU EN L'ÀMBIT DE LA FUNCIÓ PÚBLICA I LA CONSTANT SIGNATURA D'ACORDS INSUFICIENTS

L'INCREMENT DE LA BRETXA SALARIAL PER L'ABSÈNCIA DE PROGRESSIVITAT EN ELS ACORDS

La falta de mesures -tant en aquest com en els anteriors acords- que obliguin a la implantació de criteris de progressivitat en les pujades salarials derivades de l'increment de l'IPC fa que la bretxa salarial entre els llocs o categories més elevades (o empleats amb major antiguitat) i els qui ocupen els escalafons més baixos o s'han incorporat recentment augmenti de forma continuada.

Tot això repercuteix, a més, en l'increment de la ja brutal bretxa salarial per raó de gènere. La mitjana salarial supera el 28% respecte al percebut per les companyes, que constitueixen, en termes generals, un estrat salarial inferior.

DESATENCIÓ DE LA PÈRDUA DE PODER ADQUISITIU ACUMULADA

Per a parlar amb propietat de la pèrdua del poder adquisitiu de les empleades públiques hem d'atendre dues dades generals -l'IPC i les pujades salarials-, amb una perspectiva de mitjà i llarg termini. Per a això prenem com a referència els últims quinze anys.

IPC

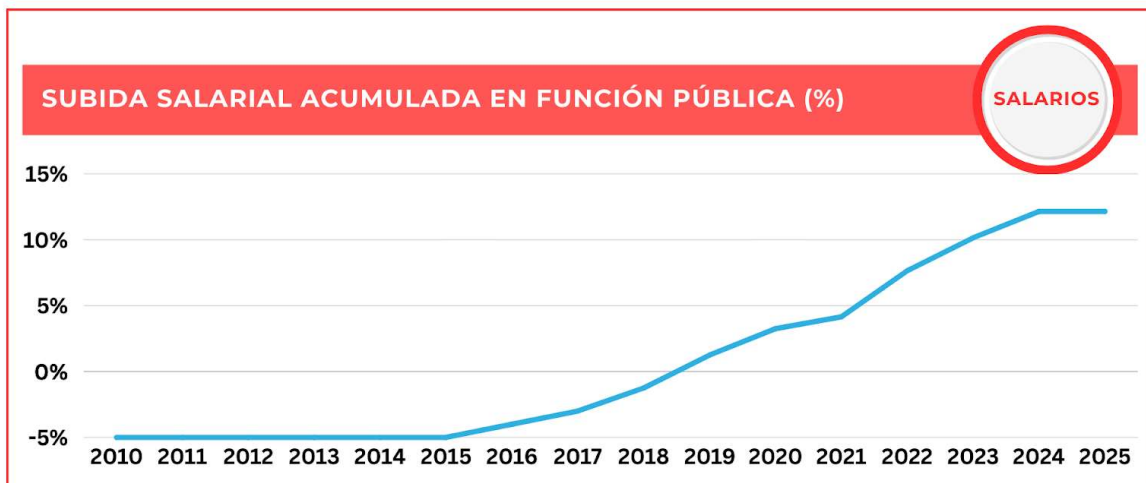
Com a mesura d'avaluació emprem l'IPC la tendència alcista del qual -amb lleugeríssimes excepcions en 2014 i 2020- reflecteix des de 2010 un increment acumulat del 32,80%.

Dit d'una altra manera, segons les dades oficials acceptades pels governs, els preus s'han incrementat en el seu conjunt una tercera part respecte a fa quinze anys.

INCREMENT SALARIAL

A diferència de l'IPC, aquesta inflació està molt lluny de veure's reflectida en els increments salarials derivats dels acords signats entre governs i "sindicats".

Cal destacar, en primera instància, que la pujada salarial en els últims tres lustres ha estat de tan sols un 19,65%, partint a més d'una retallada del 5% en 2010. Aquesta i les següents retallades deixen una pujada neta del 14,65%. La diferència entre l'increment de l'IPC i la pujada dels salaris ascendeix així a un colpidor 17,85%.

LA PROXIMITAT DE LA SUPERACIÓ DEL SMI A LES ESCALES SALARIALS MÉS BAIXES I NOMBROSES EN FUNCIÓ PÚBLICA

Aquesta Federació celebra i celebrarà sempre la contínua i necessària pujada del Salari Mínim Interprofessional (SMI), una cosa no especialment difícil donada les vergonyoses quanties fixades fins fa pocs anys, perquè aquest increment acaba beneficiant al conjunt de les treballadores.

Aplaudim l'aspiració d'incrementar-ho un 3,1% per a 2026, passant de 1.184€ a 1.221€. En cas de confirmar-se, suposaria un augment acumulat del 69,30% des de 2010.

Ara bé, els grups més baixos de la funció pública continuen tenint sous incompatibles amb unes condicions laborals dignes: un sou base insultant, solament maquillat per complements i antiguitat. Això repercuteix directament -i increïblement de manera negativa- en les prestacions per desocupació, en el cas del personal temporal, i en les pensions de jubilació, en el cas del personal fix.

Aquesta situació dista molt del desitjable i xoca frontalment amb els discursos grandiloqüents d'Óscar López, actual ministre per a la Transformació Digital i de la Funció Pública, que parla d'aconseguir l'excel·lència, atreure el talent de l'empresa privada i altres relats igualment fantàstics.

En un molt curt termini ens enfrontarem a una dura realitat: el ritme de pujada de l'SMI, unit a la pèrdua de gairebé un 20% de poder adquisitiu en els últims quinze anys en la Funció Pública, farà que l'SMI se situï en breu per sobre dels nivells salarials més nombrosos en el sector públic.

SOBRE EL RECENT ACORD SIGNAT I LA PREVISIÓ DE L'IPC

L'acord subscrit pel govern de l'estat i els "sindicats" CCOO, UGT i CSIF -publicat en el [Reial Decret llei 14/2025, de 2 de desembre, pel qual s'aproven mesures urgents en matèria de retribucions en l'àmbit del sector públic](#)- fixa una pujada salarial del 2,5% per al 2025 i de l'1,5%, ampliable un altre 0,5% segons l'IPC, per a 2026. No s'inclouen, no obstant això, les promeses pujades del 4% pel 2027 (any electoral) ni del 2,5% pel 2028, l'aprovació del qual està per veure.

Año	IPC España	Subida salarial en función pública	Pérdida anual	Pérdida acumulada
2025	2,60%	2,50%	-0,10%	-17,85%
2024	2,80%	2,00%	-0,80%	-17,75%
2023	3,10%	2,50%	-0,60%	-16,95%
2022	5,70%	3,50%	-2,20%	-16,35%
2021	6,50%	0,90%	-5,60%	-14,15%
2020	-0,50%	2,00%	2,50%	-8,55%
2019	0,80%	2,50%	1,70%	-11,05%
2018	1,20%	1,75%	0,55%	-12,75%
2017	1,10%	1,00%	-0,10%	-13,30%
2016	1,60%	1,00%	-0,60%	-13,20%
2015	0,00%	0,00%	0,00%	-12,60%
2014	-1,00%	0,00%	1,00%	-12,60%
2013	0,30%	0,00%	-0,30%	-13,60%
2012	2,90%	0,00%	-2,90%	-13,30%
2011	2,40%	0,00%	-2,40%	-10,40%
2010	3,00%	-5,00%	-8,00%	-8,00%

La pujada del 2,9% en 2025 i la previsió d'un increment del 1,9% per a 2026 confirma que la "pujada salarial", com a molt, aconseguiria el 4,5%, la qual cosa -si es compleixen les expectatives- no sols no generarà cap recuperació sinó que per enèsima vegada tornarem a perdre poder adquisitiu, a sumar a la pèrdua del 4,9% derivada de l'últim acord de 2022-2024, que contemplava una pujada del 9,8% davant d'una inflació que va arribar al 14,7%.

D'aquesta manera continuarem augmentant la pèrdua acumulada des de 2010, que ascendeix al 18,15%, equivalent a la sostracció d'una de cada cinc nòmines o a treballar gairebé dos mesos i mig a l'any de manera gratuïta.

Per si no fos prou, els increments seran d'aplicació immediata a l'Administració General de l'Estat, mentre que la resta d'administracions podran dilatar els pagaments fins a 2028.

El súmmum de la descaradura institucional -i la falta més gran de respecte- el sofreix novament el ja castigat col·lectiu de personal temporal. Si són destituïts abans de percebre les pujades, hauran de reclamar-les en la majoria de les administracions, permetent així que aquestes "estalviïn" el corresponent als qui perdin el vincle amb el seu ocupador.

BUSQUEM ALS RESPONSABLES, QUI SIGNA ELS ACORDS I QUIN ÉS EL SEU FINANÇAMENT?

ELS GOVERNS

En primer lloc, els responsables directes són els diferents governs que les empleades públiques i ciutadania sofrim, independentment de l'àmbit territorial i indistintament de les seves sigles.

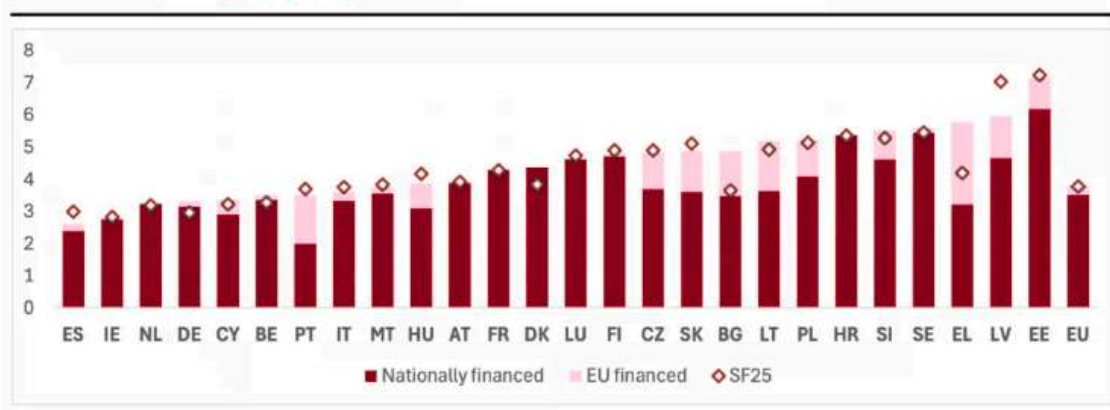

L'alternança entre PSOE i PP ha suposat només lleugeres diferències, sense que cap hagi derogat les normes que sostenen els "concerts" i la "col·laboració" publicoprivada, perquè tots dos comparteixen un mateix objectiu: precaritzar els serveis públics per a fomentar polítiques privatitzadores pròpies de la seva ideologia neoliberal, com a pas previ a la seva posterior privatització.

No estaria de més recordar com van acabar molts d'ells després de la mal anomenada "crisi" de 2008, havent de ser rescatats pel sector públic amb un cost enorme per a les arques de l'estat, arribant fins i tot a pagar tres vegades pel mateix.

A més aquestes polítiques esdevenen amb l'autodenominat "govern més progressista de la història" que aconsegueix amb prou feines el 2% del PIB en inversió pública, quedant en el furgó de cua de la Unió Europea, malgrat haver batut el 2025 el rècord d'ingressos per recaptació de l'Estat, aconseguint ja al novembre els 301.355 milions d'euros.

Graph II.2.18: Public investment composition in 2025, APRs (% of GDP)

ELS "SINDICATS"

D'altra banda estan els "representants dels treballadors", l'àmplia infraestructura dels quals depèn en bona part de finançament extern, és a dir públic, ja sigui directament mitjançant subvencions o indirectament a través de l'opac entramat de la formació.

El que sí ha fet l'actual govern els últims anys, amb l'excusa que exerceixen funcions essencials en la mediació de conflictes, la negociació col·lectiva i el

manteniment del diàleg social, ha estat triplicar les quanties de les subvencions dirigides a aquests, perdent així, la seva independència enfront del poder polític.

Per aquestes raons, les seves federacions i sindicats de ram -els mateixos que haurien de donar veu a les empleades públiques- signen contínuament acords que ens enfonsen en la misèria. Això quan no signen acords i convenis com el Conveni Col·lectiu Únic per al Personal Laboral al Servei de l'Administració de la Comunitat de Madrid (2025-2028) i l'Acord de la Taula Sectorial del Personal Funcionari que inclou una clàusula en la qual els sindicats signants es comprometen a no promoure vagues, concentracions, manifestacions o altres mesures de conflicte col·lectiu durant la seva vigència i que nosaltres hem portat als tribunals.

Lluny van quedar les amenaces de vaga -no es recorda l'última convocatòria d'aquestes organitzacions- o l'exigència que la pujada salarial fos automàtica i vinculada a l'IPC, tal com passa amb les pensions.

El contrapunt a la conducta d'aquestes organitzacions en el sector públic el trobem en el seu frontal rebuig als acords i convenis que presenten xifres semblants al sector privat, on la seva llibertat a l'hora de negociar, permet que la mitjana de les pujades negociades el 2025 arribi al 3,5%, la qual cosa suposa una diferència amb el nostre sector de vuit dècimes en tan sols un any.

REFERÈNCIES I BIBLIOGRAFIA:

- [“Desigualdad S.A., filial España”](#), Intermón OXFAM.
- [“Salario medio, mediano y modal”](#), Instituto Nacional de Estadística (INE).
- [“La brecha salarial en España: sus causas y herramientas para evitarla”](#), Ministerio de Trabajo y Economía Social.
- [“Estudio sobre desigualdades sociales”](#), Centro de Investigación Sociológica (CIS).
- [“Informe de seguimiento del plan fiscal y estructural de medio plazo 2025-2028”](#), Autoridad Independiente de Responsabilidad Fiscal (AIReF).
- [“Estadísticas económicas generales”](#), Banco de España.
- [“España - El IPC, su evolución en datos y gráficos”](#), EuropaPress Data.
- [“Real Decreto-ley 14/2025, de 2 de diciembre, por el que se aprueban medidas urgentes en materia de retribuciones en el ámbito del sector público”](#), Boletín Oficial del Estado (BOE).
- [“Directiva \(UE\) 2022/2041” del Parlamento Europeo y del Consejo de 19 de octubre de 2022](#) sobre unos salarios mínimos adecuados en la Unión Europea.
- [“Informe de recaudación tributaria correspondiente al mes de noviembre de 2025”](#), Agencia Tributaria.
- [“Resumen estadístico y análisis sociolaboral a enero de 2026”](#), del Ministerio de Trabajo y Economía Social.

**Federació Estatal de Treballadors de les
Administracions Públiques (FETAP-CGT)**

fetap@fetap-cgt.org